

STICHTING GESLACHT MEES

Secretariaat: p/a R. Mees & Zoonen Assurantiën
postbus 505, 3000 AM Rotterdam

nummer 36
juni 1987

Ten geleide

Deze kroniek biedt, behalve de gebruikelijke rubrieken en historische stukken twee bijzondere aspecten.

Van de hand van twee jongeren een actuele bijdrage; wij hopen dat voortaan steeds enkele jongeren een persoonlijke flits uit hun eigen leven zullen brengen: daarmee wordt onze kroniek een blad voor, maar ook ván jongere Mezen.

En dan de stamboom, voor het eerst sinds jaren, gecomprimeerde bevattend alle levende Mezen.

Een kroniek dus van verleden en heden, waarmee we hopen de familieband voor de toekomst te versterken!

H.M.

Familieberichten

Geboren:

Den Haag 1 juni 1986, Anna Céline Mees, dochter van Marten en Saskia Mees-van Basten Batenburg (R XII-17, NP 357).

Cefalu, Sicilië, Italië 13 november 1985, Hermannus Sebastiano Geraci, zoon van Marjolein Mees en Tommaso Geraci (G 12-21, NP 288).

Wageningen 15 juli 1986, Paulien Jakobje Mulder, dochter van Anna Maria Fenna Mees en Jan Mulder (G 12-26, NP 296).

Mexico City, augustus 1986, Andrei Guillermo Sabah Márquez-Mees, zoon van Ana Isabel Márquez Mees en Guillermo Sabah Balderas (G 12-15, NP 277).

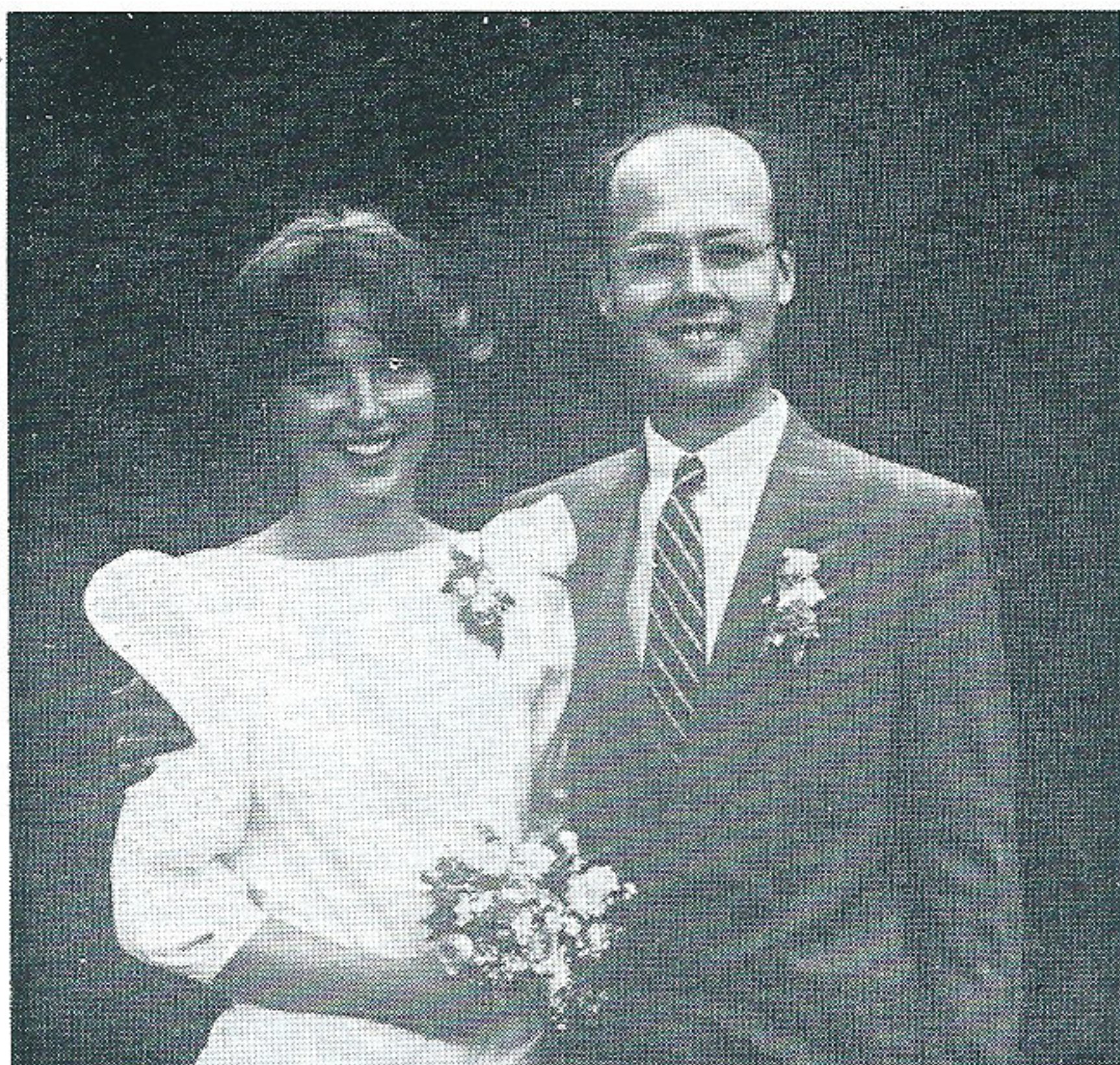
Den Haag 29 november 1986, Daan Johan van Oorschot, zoon van Franciscus Henricus Antonius Maria en Winnie Marie Louise van Oorschot-Dorhout Mees (G 12-8, NP 267).

Heemstede 1 juni 1987, Timothy Marc de Graaf, zoon van Ronald en Carin de Graaf-Mees (R 12-11, NP 331).

Gehuwd:

Hallstadt, Oostenrijk, 18 augustus 1986, Elisabeth Theodora Maria Mees (R 12-11, NP 332) en Hendrik Jan Smeenk, geb. Zutphen 30 juli 1961, zoon van Hendrik Jan en Jacoba Smeenk-Middelkoop. Beiden zijn werkzaam bij de K.L.M., Lisette als doktersassistente Medische Dienst, Hendrik Jan in de Tracing and Customers Service.

Driebergen 16 augustus 1986, Roland Alexander Johannes Mees (R 13-21-1, NP 369) en Ariane Dirkzwager, geb. Goes 31 januari 1961, dochter van Ir Maarten en Herlena Dirkzwager-de Boer, arts. Roland studeerde wiskunde te Utrecht, thans bedrijfskunde te Rotterdam, Ariane studeert geschiedenis te Utrecht.

Durham, North Carolina, USA, 18 oktober 1986, Huibert Mees (R 13-15-1, NP 356) en Susan Lynn McKenzie, geb. Memphis, Tennessee, 6 november 1962, dochter van Dr Eugene Eaton en Anna Gwynn McKenzie-Salmon. Beiden zijn B.Sc., Duke University, Durham, en daarvoor werkzaam, Huibert als systems analyst, Susan in een technische functie.

Wageningen 21 maart 1986, Ir Anna Maria Fenna Mees (G 12-26, NP 296) en Ir Jan Mulder, geb. Anloo 27 november 1955, zoon van Albertus en Jakobje Mulder-Timmer. Annemiek en Jan legden beiden aan de Landbouw Hogeschool, Wageningen, het ingenieursexamen cum laude af.

Trinidad, Humboldt County, Californië, 24 augustus 1986, Constantinus Alting Mees (G 13-1-1, NP 253) en Melissa Suzanna Raser, geb. San Diego Cal. 27 juli 1965, dochter van Prof. John Rudolph en Luella Charleen Raser-Spisak.

Nagekomen foto vorige Kroniek:

Op 26 juni 1985 overleed op 84-jarige leeftijd Charles Jacques Bissery, echtgenoot van Anna Mees (NP 358).

Overleden:

Zutphen, 2 augustus 1986, Janna Adriana Mees-van Bemmelen, geb. Utrecht 8 april 1902, weduwe van Rudolph Hetserus Mees (G 12-19, NP 283).

Rondebosch 17 mei 1987, Caroline Alting Mees-Rutgers, geb. 6-2-1907, wed. van Lodewijk A. Alting Mees (G 11-5, NP 255).

IN MEMORIAM

Janna Adriana Mees-van Bemmelen, 1902-1986

Op 2 augustus 1986 overleed in "De Leeuwerikweide" te Zutphen Annie Mees - van Bemmelen. Zij werd geboren in 1902 te Oudenrijn.

Na een prettige jeugd waarin zij al op de H.B.S. in Utrecht haar a.s. man vond, trouwde zij in 1929 met Rudolph Hetserus Mees. Zij kregen drie kinderen, twee dochters en een zoon.

De beste tijd van haar leven was ongetwijfeld de ruim 30-jarige periode in Groningen waar Ru in 1932 ging werken in het familiebedrijf "Brouwerij Keizer Barbarossa".

Annie was de spil van het gezin, ze was altijd vol zorg voor niet alleen haar eigen gezin, maar ook voor ouders en zusters.

Velen genoten van haar daadwerkelijke gastvrijheid — haar ouders haar jongste zuster en neefjes werden voor enige tijd hartelijk in huis opgenomen en met raad en daad terzijde gestaan. Ook de grote vriendenkring kon altijd op haar rekenen. Zij was op haar best als ze voor haar dierbaren kon zorgen! Ze had dan ook een moeilijke tijd toen de drie kinderen het huis hadden verlaten. Gelukkig kon ze enige jaren later haar hart weer ophalen toen de kleinkinderen kwamen. De rol van Grootmoeder was haar op het lijf geschreven!

Na bijna 50 jaar huwelijk kwam ze op 2-1-1978 plotseling alleen te staan. Dat was een zeer zware slag die ze nooit echt te boven kwam. Ze had immers al sinds haar H.B.S. tijd altijd Ru naast zich gehad en nu bleek dat ze zonder hem niet goed meer verder kon. Ze heeft dapper geprobeerd er nog iets goeds van te maken, maar door de ongemakken van een teruglopende gezondheid was dat bijzonder moeilijk.

Ze heeft nog lange tijd gevochten om de door haar zo gewenste zelfstandigheid te behouden, maar de laatste paar jaren was dat helaas niet meer mogelijk. Tot ons verdriet heeft ze de nog 4 maanden in een verpleeghuis moeten doorbrengen, waar ze overigens liefderijk werd verzorgd. Ze is daar op 2 augustus 1986 rustig ingeslapen en wij hadden er vrede mee dat aan haar moeilijke jaren een einde was gekomen.

Wij kinderen en kleinkinderen, dragen haar in onze herinnering mee als een lieve, zorgzame moeder, schoonmoeder en grootmoeder een steun voor al haar familieleden.

Wij zijn blij dat ze nu rust heeft gevonden die zij de laatste jaren zo erg heeft gemist.

C. M. E. Gieben-Mees

Familiedag 1987

op zaterdag 27 juni a.s. in het conferentiecentrum de Narwal in Wassenaar.

Voor contact:

Lucas 03463-3279, Henk 010-4525441,
Peter 03430-13330

4 februari 1987:

Onze nestor 80 jaar jong!

R. Mees & Zoonen en de Pincoffscrisis in 1879

De naam Pincoffs is 108 jaren na de débacle die Rotterdam op haar grondvesten deed schudden, nog springlevend. Er is veel over Lodewijk Pincoffs geschreven, over zijn successen en zijn val.

Ons land, zelfs ook de steden Amsterdam en Rotterdam, leefden in die periode midden 19e eeuw, in een sfeer van behaaglijke zelfgenoegzaamheid. Willem Cornelis Mees die toen president van de Nederlandse Bank was en in Amsterdam woonde, noemde deze atmosfeer slendergeest alias Jan Salie.

In Rotterdam waren echter twee mannen die de stad uit deze lethargie zouden opwekken, dat waren Lodewijk Pincoffs (1827-1911) en Marten Mees (1828-1917) de intelligentste, meest doortastende en actiefste firmant van R. Mees & Zoonen.

De twee mannen, Pincoffs van bescheiden Joodse afkomst en Marten uit de gezeten stedelijke koopmans-bourgeoisie, vonden elkaar in hun bezorgdheid om de toekomst van Rotterdam. Zij vreesden namelijk dat als de toegang tot Rotterdam uit zee niet snel verbeterd werd door een doorgraving van de Hoek van Holland, het de stad wel eens zou kunnen vergaan als Brugge door de verzanding van het Zwin.

Het Voorne's kanaal, door Koning Willem I uit eigen middelen betaald, was al spoedig onvoldoende geworden voor de steeds groter wordende en steeds dieper stekende schepen.

Een verbeterde toestand van de vaarwegen zou tot gevolg krijgen, zo voorzagen zij met scherpe blik, een grotere behoefte aan kaden en pakhuizen die er op de noordelijke oever niet meer bij konden. Oplossing: het landelijke groene Feijenoord met sloten en koeien maken tot nieuwe havens met pakhuizen, spoorwegaansluiting en brug over de Maas.

Dat kwam allemaal tot stand, ook de Nieuwe Waterweg, ook een ongekennde nieuwe levenskracht met oprichting van de Rotterdamsche Handelsvereniging waarin deze werken op de zuidelijke Maasoever werden gebundeld, van de Holland Amerika Lijn, van de Rotterdamsche Bank, Nederlandsche-Gasmaatschappij en vele andere initiatieven. Pincoffs was zijn loopbaan begonnen met de handel op Afrika's Westkust, eerst onder de firma Kerdijk & Pincoffs die later Afrikaansche Handelsvereniging ging heten. Hij was dus vertrouwd met overzeese handel, hij had factorijen van Liberia tot aan Banana toe aan de monding van de Congo. Zijn aandacht ging allengs ook meer richting Nederlands-Indië. Pincoffs kreeg steeds groter gezag en bewondering, hij werd lid van de Gemeenteraad, van Provinciale Staten en van de Eerste Kamer. Hij genoot ook het vertrouwen van Prins Hendrik, broer van Koning Willem III, die prospectussen voor uitgiften van aandelen en obligaties van Pincoffsondernemingen meetekende en er ook zelf wel geld in stak, en hij dineerde eens aan het hof in Brussel met Koning Leopold II die deze energieke Afrikakenner best kon gebruiken voor zijn Congo, de hem in particuliere eigendom gegeven kolonie.

Pincoffs' Afrikaanse zaken zijn eigenlijk nooit tot werkelijke bloei gekomen en dat werd dan ook tenslotte de oorzaak van zijn val. Deze verliezen heeft

hij jaren lang voor zijn commissarissen, Marten Mees was voorzitter, verborgen weten te houden met valse balansen. Zijn andere ondernemingen die wel goed liepen zoals de Rotterdamsche Handelsvereniging en de Indische Gas liet hij grote posten aandelen en obligaties van de Afrikaanse nemen, om haar liquiditeit te redden. Lange tijd gelukte het hem buiten zijn eigen bankiers om, R. Mees & Zoonen en de Rotterdamsche Bank en nog anderen, met internationale wisseltransacties oftewel wisselruiterij, liquiditeit te behouden totdat "de markt" ongerust werd.

In april 1879 kwam door Marten's vragen aan het licht dat Pincoffs zijn vriend en beschermer Marten Mees en de andere commissarissen acht jaren lang volledig had bedrogen. Deze slag kwam wel het hardst aan op Marten's hoofd omdat door diens nauwe samenwerking met Pincoffs en het grote aanzien dat hij in Rotterdam genoot om zijn bekwaamheid en absolute integriteit én als leidend firmant van R. Mees & Zoonen (toen al ruim anderhalve eeuw vooraanstaand kassiers- en makelaarshuis), veel mensen geld hadden belegd in Pincoffs vennootschappen.

Hele families werden geruïneerd en er waren erbij die hun zonen niet meer konden laten studeren.

Eerst werd het stil gehouden en druk gewerkt met de Nederlandsche Bank en anderen aan redding, maar op 14 mei zag Pincoffs kans om ongemerkt met zijn vrouw en kinderen per trein naar Antwerpen te vluchten en vandaar via Liverpool met het stoomzeilschip Germanic van de White Star een goed heenkomen te vinden naar Amerika. De schok in Rotterdam was als een donderslag.

In die paar weken van stilte was Marten, al was hij nog zo geslagen, helder van geest en actie. Ten eerste werd door de firmanten van R. Mees & Zoonen besloten noch voor de firma, noch in privé, noch voor hun families Pincoffswaarden te verkopen.

Tevens zouden er geen credieten aan cliënten worden opgezegd om de liquiditeit te sterken. Marten maakte onmiddellijk de balans op van 30 april om te zien of de firma een run op de kas zou kunnen weerstaan. De balans was zo sterk dat voor die laatste vrees geen enkele bezorgdheid behoefde te bestaan, zelfs niet als alle crediteuren zouden opvragen.

Er was dus volop vóórwetenschap waarvan op geen enkele wijze misbruik werd gemaakt. Het publiek had in totaal ca f 24 mln. in Pincoffswaarden belegd en dat was grotendeels weg.

De firmanten en hun nabije familieleden verloren ca f 1.200.000.

De balans van de firma per 30 april 1879 zag er in verkorte vorm als volgt uit:

Activa:

Huizen en langlopende activa	f 704.000
Debiteuren	„ 3.107.000
id. Pincoffszaken	„ 589.000
Effecten en beleningen	„ 1.883.000
Gedisconteerde wissels	„ 4.385.000
id. Pincoffszaken	„ 1.055.000
Kas en diversen	„ 569.000
	f 12.292.000

Passiva:

Kapitaal firmanten en reserve	f 3.457.000
Lange familiedeposito's achtergesteld	„ 939.000
Andere lange deposito's	„ 851.000
Crediteur opvorderbaar	„ 7.045.000
	f 12.292.000

Het zichtbare aansprakelijke vermogen bedroeg f 4.396.000 en derhalve 35 % van het balanstotaal. Ter vergelijking moge dienen dat het balanstotaal van de opvolgster Bank Mees & Hope per eind 1985 bedroeg f 17½ miljard met een zichtbaar aansprakelijk vermogen van f 757 miljoen of 4,3 %, het stootkussen voor de crediteuren. Nu is dat in feite wel wat groter dank zij onder de post crediteuren verstopte reserves, V.A.R. genaamd. Maar door de geheimzinnigheid daarvan berust die extra kracht meer op geloof dan op kennis. In 1879 was het stootkussen voor crediteuren het achtvoudige van thans zoals het algemene beeld van het moderne bankwezen laat zien.

Geen wonder dat zelfs de allergrootste banken die evenmin als de Titanic konden zinken (naar men geloofde), als het echt slecht gaat met vastgelopen of geheel insolvente debiteuren, (ref. Bank of America) al gauw afgeprijsd in de aanbidding terecht komen.

De Hoofddirectie van Bank Mees & Hope schrijft in haar communicatiekrant "Baanzicht" van 15 april 1987, dat zij ernaar streeft de verhouding aansprakelijk vermogen/balanstotaal te brengen op 6 %. Moge dit nobele streven algemene navolging vinden ten behoeve van het vertrouwen in het bankwezen, nationaal en internationaal.

Tot een werkelijke run op de firma is het niet gekomen hoewel er toch wel veel werd opgevraagd. Er werd prompt uitbetaald.

Dat herstelde het vertrouwen snel, spoedig kwam het geld van het publiek snel weer terug en de zaken herstelden zich ook. De afschrijving op Pincoffsposten op de jaarbalans 1879 bedroeg f 1.077.000 wat gedekt werd door de debiteurenreserve van f 229.000, de lopende winst boekjaar f 280.000 en ten laste van de kapitaalrekeningen van de firmanten f 568.000. De bedrijfswinsten bewogen zich in die jaren rondom de 3 ton en er waren doorgaans vijf of zes firmanten. De inkomens beliepen dus ca f 50.000, voor die tijd zeer ruim zodat, mede omdat er sober werd geleefd, het verlies vrij vlot werd ingehaald. Voorts had nooit iemand van inflatie gehoord, evenmin als van inkomstenbelasting. Van aftrekbare posten om van leverage maar niet te spreken, had men ook geen weet. Ter illustratie van de ruimheid van een inkomen van een halve ton moge dienen dat de president van de Hooge Raad tijdens de verhoren die later plaats vonden, Pincoffs' salaris van f 60.000 "enorm" noemde.

Veel erger was het voor de talrijke particuliere gedupeerden; en schotschriften mede aan Marten Mees' adres waren er in grote getale. Het moet gezegd

worden, dat het van de goegemeente wel erg veel gevraagd was aan te nemen dat de familie Mees zich niet al ruimschoots had weten te dekken omdat het toch uitgesloten leek dat een man van Marten's kaliber die bui niet al lang had zien hangen. Marten heeft tot zijn dood in 1917 gezocht onder het feit dat hij door een goede en vertrouwde vriend zò was bedrogen en dàt als president-commissaris van de Afrikaanse Handelsvereniging waar de ziekte zat.

Onder hen die Marten goed kenden bestond er geen enkele twijfel aan de integriteit van hem en zijn medefirmanten. C. T. Stork, toen een vermogend man, bood Marten de helft van zijn vermogen aan zo dat nodig mocht zijn.

Toch waren er in Rotterdam wel mensen die de door zijn successen opdringerig en een beetje poeha-achtig geworden Pincoffs een beetje griezelig aankeken. Zelfs Marten's echtgenote had haar twijfels! Er waren zakenlieden die wat afstand bewaarden. Maar Marten bezag hem anders, hij kon met zijn drang zijn stad groter te maken met meer handel, meer scheepvaart enz. een type als Pincoffs juist zo uitstekend gebruiken. En Pincoffs had niet alleen zijn grote en geniale visie op de toekomst van Rotterdam, maar hij zag nog kans zijn ideeën tot uitvoering te brengen ook.

In vennootschappen was het lang geen uitzondering als er één keer per jaar werd vergaderd om kennis te nemen van de jaarstukken zoals die door de directie en haar toen nog niet zo erg mondige boekhouders waren opgesteld. De goedkeurende handtekeningen kwamen er gauw genoeg onder. De kring waaruit commissarissen en directeurs werden gerecruteerd was in het toen nog kleine Rotterdam, zeer beperkt. Ieder kende elkaar en zo was ieder als de dood om ook maar een schijn van wantrouwen te laten blijken, de tenen waren evenredig lang. Contrôle op boekhoudingen bestond niet. Geen wonder dat Marten in 1883 met enige vrienden met hun adhesiehandtekeningen de heer Moret steunden met de oprichting van het accountantskantoor *avant la lettre* "Bureel van Boekhouding Confidentia". Dat werd de grote firma Moret & Limperg, die niet lang geleden haar intrek nam in een gloednieuw kantoor aan de Marten Meesweg. Hoe krijg je zo iets voor elkaar, Rotterdamser kan haast niet!

Pincoffs is genoemd de grootste zwendelaar aller tijden evenals de geniale visionair voor Rotterdam. Voor beide meningen valt wat te zeggen want als je de van hem afkomstige haveninrichtingen ziet neem je toch echt wel je pet af. Maar om nu een monument voor hem op te richten, een gedachte die nog in 1979 door heus verstandige lieden werd geopperd, moet toch maar liever vergeten worden!

Ph. A. J. M.

Literatuur o.m.: "Man van de Daad, Mr Marten Mees" door Mr W. C. Mees, Nijgh & van Ditmar 1946.
"Vlucht na Victorie, Lodewijk Pincoffs" door Bram Oosterwijk, Donia Persproducties 1979.

6 weken Zuid-Oost Azie

Woensdag 17 september 1986 was het eindelijk zo ver. Een groep van 29 studenten Scheikundige Technologie en twee hoogleraren met echtgenotes stonden op Schiphol te wachten op vlucht SQ23, bestemming Singapore, met als einddoel JAPAN. Aan deze studiereis ging twee jaar organiseren vooraf en als een van de vijf leden van de Japan Commissie heb ik me daar intensief mee beziggehouden.

De voorbereiding

In 1985 vierde de Studievereniging van de Faculteit der Scheikundige Technologie aan de TU Delft, het Technologisch Gezelschap, haar 19e lustrum. Een studievereniging bestaat volledig uit studenten en organiseert onder andere excursies, symposia en bedrijfsvoorlichtingen en koopt goedkoop boeken in voor de studenten van de faculteit. Ter gelegenheid van dat lustrum ontstond eind 1984 het idee om de jaarlijkse buitenland excursie naar Japan te laten gaan. Om dit voor elkaar te krijgen werd een commissie ingesteld. Het werd al snel duidelijk dat in een tijd van bezuinigingen de begroting van f 220.000,— nooit sluitend te krijgen zou zijn door alleen de, weliswaar talrijke, nederlandse chemische bedrijven aan te schrijven. Daarom werd voor een andere, unieke opzet gekozen. We hebben 10 onderzoeksgebieden gevonden waar op dit moment veel belangstelling voor is en die veelal volop in ontwikkeling zijn. De deelnemende studenten hebben toen in groepjes in samenwerking met 10 grote nederlandse bedrijven studies verricht over deze onderwerpen. Met de opbrengst van deze soort van contract research is een groot deel van de begroting gedekt. Het unieke van deze opzet was dat op twee na alle hoogleraren van de faculteit meewerkten met de voorstudies en dat de voorstudies beloond werden met studiepunten. Vooral de sponsors waren erg tevreden, wat belangrijk is voor komende activiteiten.

Intussen werd het programma in Japan in elkaar gezet. Vooral via een aantal van onze hoogleraren zijn we in contact gekomen met japanse bedrijven en hoogleraren. Het bleek dat jappers precies doen wat je ze vraagt, maar ook nooit met eigen suggesties komen. Eenmaal gemaakte afspraken zijn niet meer te veranderen. De laatste maand waren we meer dan full-time bezig met de laatste voorbereidingen, laatste afspraken met bedrijven, laatste geld verzamelen, cadeautjes kopen voor in Japan etc.

Eerst naar Singapore

Het harde werken werd beloond. Op Woensdag 17 september stegen we op vanaf Schiphol naar Singapore om daar eerst een dag te wennen aan het tijdsverschil. Er valt een last van je af als je weet dat je nu toch niets meer kan organiseren.

Singapore, 142 km noordelijk van de evenaar, was de eerste keer dat ik in de tropen kwam. Het moment dat ik uit het vliegtuig stapte heeft erg veel indruk gemaakt. Een warme, vochtige, naar planten ruikende lucht overvalt je. De volgende dag hebben we eerst

een rondrit over het eiland gemaakt om snel een indruk te krijgen van het land. Het aantal orchideeën in de hortus was overweldigend. De stad is in vele opzichten een mengeling van oosterse en westerse culturen.

Je ziet er vele soorten bouwstijlen, rassen en godsdiensten door elkaar. Voor onze begrippen is alles er heel goedkoop, zeker na een middag oefenen in het afdingen.

Hoofddoel Japan

Zondag 20 september vlogen we naar Japan. De culture-shock bleef uit, waarschijnlijk omdat alles precies is zoals in films en boeken. Ik voelde me meteen thuis in Tokyo, waar het rond de 25 ° C was en elke dag de zon scheen. De eerste vier dagen werden doorgebracht in een van de meest luxe hotels van Tokyo op het derde wereldcongres voor de Chemische Technologie, waar een groot deel van de wetenschappelijke chemische wereld bijeen was. Als enige groep studenten, en nog wel van de andere kant van de wereld, trokken we natuurlijk erg de aandacht. Veel jappers waren ook erg geïnteresseerd in onze reis.

Tot 2 oktober werden de dagen doorgebracht met bedrijfsbezoeken, vaak meerdere op een dag, opgesplitst in groepjes. Dit was een zeer interessante tijd. De deelnemers moesten hun bezoeken, waarbij vaak door de studenten een praatje werd gehouden over hun bevindingen, voorbereiden en na afloop een verslag schrijven. Een enkele vrije middag kon worden besteed aan het bekijken van de stad. Met de metro is gemakkelijk overal te komen. Tokyo heeft niet veel historische gebouwen. Enkele gebouwen, zoals het centraal station, zijn nederlands van architectuur, wat vreemd aandoet.

Overdag is het al druk op straat, maar 's avonds kan je in de uitgaanscentra over de hoofden lopen, verblind door de neon reclames. Gelukkig steek ik een kop boven ze uit. Van cafébezoek moet je hier geen gewoonte maken. Een glas bier kost f 10,—. Eten daarentegen is weer goedkoop. Voor f 10,— kan je behoorlijk eten, als het maar niet westers is. Vrijwel alle restaurants hebben een etalage met de gerechten nagemaakt in was, wat het kiezen erg gemakkelijk maakt.

Na Tokyo hebben we ook nog een aantal bedrijven en universiteiten bezocht in Nagoya en Kyoto, respectievelijk 300 en 400 km ten westen van Tokyo. Deze laatste week ging wat rustiger aan. Onder andere hebben we de Toyota fabrieken bekeken en op twee universiteiten informeel met studenten gegeten en geborreld. Jappers zijn overigens snel dronken. Regelmatig zie je dronken mensen in driedelig pak over straat zwalpen, wat heel normaal wordt gevonden.

Het weekend van 5 oktober bezochten we een klein dorpje in de bergen. We logeerden bij japanse families, sliepen op rijstmatten op de grond en rijst met groene thee voor het ontbijt. 's Morgens tijdens een wandeling sprak een boer me aan die niet leek te begrijpen dat er nog andere talen zijn dan japans. Z'n woordenstroom was niet te stuiten.

Vakantie op de terugweg

Op 8 oktober eindigde in Kyoto de studiereis, Hier-vandaan verspreidden de deelnemers zich over Zuid-Oost Azië. Zelf ben ik met de organiserende commissie nog drie weken gebleven om Kyoto, Hong Kong, Singapore, Maleisië en Thailand te zien. Omdat Japan zo duur is wilden we er snel weg en hebben we alleen de tempels van Kyoto nog bekeken. Honderden zijn er. De meeste zijn tamelijk eenvoudig ongeverfd, donker bruin, waardoor de schitterende vorm van de daken en de constructie van de muren extra opvalt.

Hong Kong

Op 12 oktober kwamen we aan in Hong Kong. Het uitzicht op de stad vanuit het vliegtuig was onvergetelijk. Tijdens het slommen tussen de flats door vlak voor de landing kan je bij de huizen naar binnen kijken. De overgang van Japan naar Hong Kong was heel erg groot. Zo schoon en geordend Japan is, zo vuil en vaak vervallen is Hong Kong. Hier merkte ik goed hoe veel jappers en chinezen verschillen. Het leven speelt zich nog meer af op straat. Overal zie je kleine fabriekjes en eindeloos veel winkels. De straattaferelen doen me hier vaak denken aan wilde marktscènes uit 'Astérix en Obélix'. Een dag ben ik naar Macao gegaan, de laatste portugese kolonie. Het ziet er volledig portugees uit met dat verschil dat de uithangborden en de mensen chinees zijn.

De oorspronkelijke plannen om na Hong Kong van Singapore naar Bangkok te trekken over land hebben we veranderd in een tocht door Maleisië vanuit Singapore en een tocht door Thailand vanuit Bangkok. Op deze manier konden we onze koffers op de vliegvelden achterlaten en met een rugzak het land in.

Maleisië

Maleisië was het minst aantrekkelijk van de landen in Azië waar ik geweest ben. Het is er vies en de mensen komen onvriendelijk over. Veel vrouwen zijn gesluierd. Malakka is het meest interessant vanwege z'n hollands invloeden. Twee straten zijn de Heerenstraat en de Jonkerstraat. Het stadhuis heet Stadthuys en is knal rood geverfd. 'Ja want alle huizen in Nederland zijn toch rood?'. Op het eilandje Penang in het Noorden hebben we voor het eerst een halve dag op het strand doorgebracht, wat ik moest bekopen met blaren op mijn gezicht. Terug in Singapore was er eindelijk tijd om de stad te bekijken. M'n koffer was toch al overvol en het geld raakte op.

Thailand

Woensdag 22 oktober vlogen we naar Bangkok. Thailand bleek het meest veelzijdige, vriendelijkste en ook

goedkoopste land te zijn wat ik bezocht. Je kan er warm eten voor 85 cent en overnachten voor f 3,—. In de 7 dagen die we hadden voor het binnenland wilden we een tocht maken door het noorden en oosten. Ayutthaya, een oude hoofstad van Thailand die z'n bloei kende in de 17e en 18e eeuw, was de eerste stop. De stad ligt vol met half overgroeide ruïnes van oude tempelcomplexen en paleizen. Met de treinen kwam het beter uit om hierna meteen naar Chang Mai te gaan, vlak bij de gouden driehoek, bij de grens met Birma en Laos. Een man in uniform in de trein maakte onderweg een afspraak met een guesthouse in Chang Mai, waardoor we opgehaald zouden worden. Die nacht sliepen we op de grond in de derde klas.

Olifanten

Het guesthouse beviel goed en organiseerde ook tracings. Hoewel we hadden gedacht dat er te weinig tijd voor was hebben we toch een trektocht van drie dagen gemaakt. Dit zou een van de mooiste ervaringen worden van de reis. We werden door een pick-up eerst drie uur gereden over bijna onbegaanbare bergwegen met diepe gaten. Daarna begon een wandeling van drie uur door de jungle en de rijstvelden.

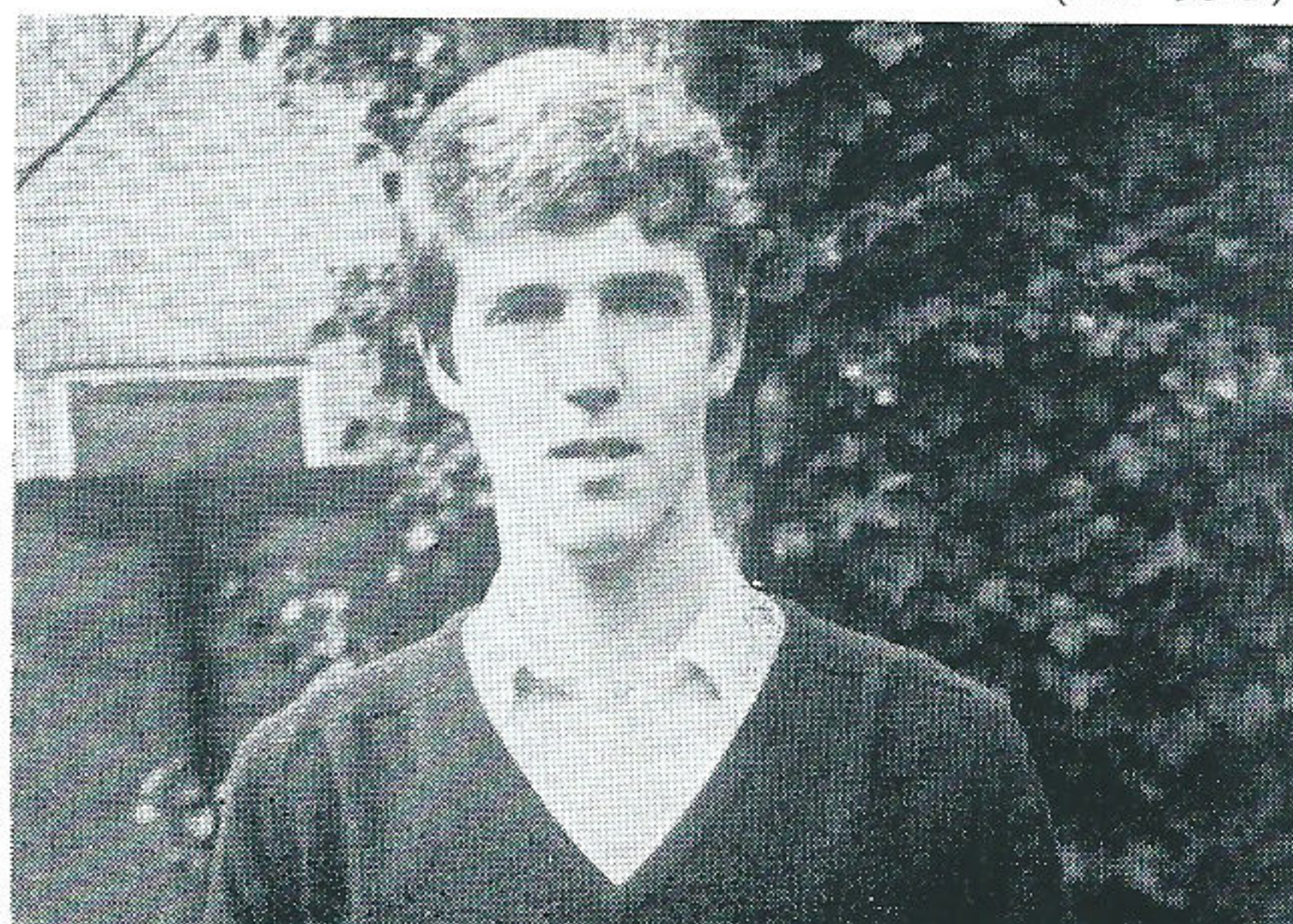
Veel dorpen in dit gebied leven van de opium. De tweede dag hebben we vijf uur op olifanten gereden, dwars door beken en over stijle modderpaadjes. Het is schitterend om te zien hoe bedachtzaam een olifant z'n voeten neerzet op de gladde blubber. De laatste dag ging weer lopend door het oerwoud. De twee nachten sliepen we in bergdorpjes met een deken op een houten vloer.

De laatste drie dagen in Azië heb ik Bangkok bekeken. We hadden voor f 30,— vanuit Nederland een heel duur en luxe hotel gereserveerd met een zwembad. Wat erg tegenviel in Bangkok was de smog in de straten. De tempels zijn er wel fantastisch, met name het prestigieuze tempelcomplex van de koning.

Vrijdag 31 oktober om 1.00 uur nam ik afscheid van Azië, wat mij betreft tijdelijk.

Delft

Philip Mees Gzn.
(NP 356)

Buitenlands familiebezoek

Mark J. Mees en zijn zoon Carel uit West-Vancouver NP 331, met Jan van der Hoeven bij Kröller-Müller Hoenderloo (NP 327).

Els en Graham Arthur-Mees uit Australië in Hoenderloo. NP 330.

Mieneke Mees-Van Hoogstraten uit Canada met Marten en Adine in Hoenderloo met Madelaine Mees-Everts.

Christiane Busulenga-Mees uit Boekarest was weer op bezoek bij haar Nederlandse familie. Wij zien haar hier met haar echtgenoot Nicolas in 1973.

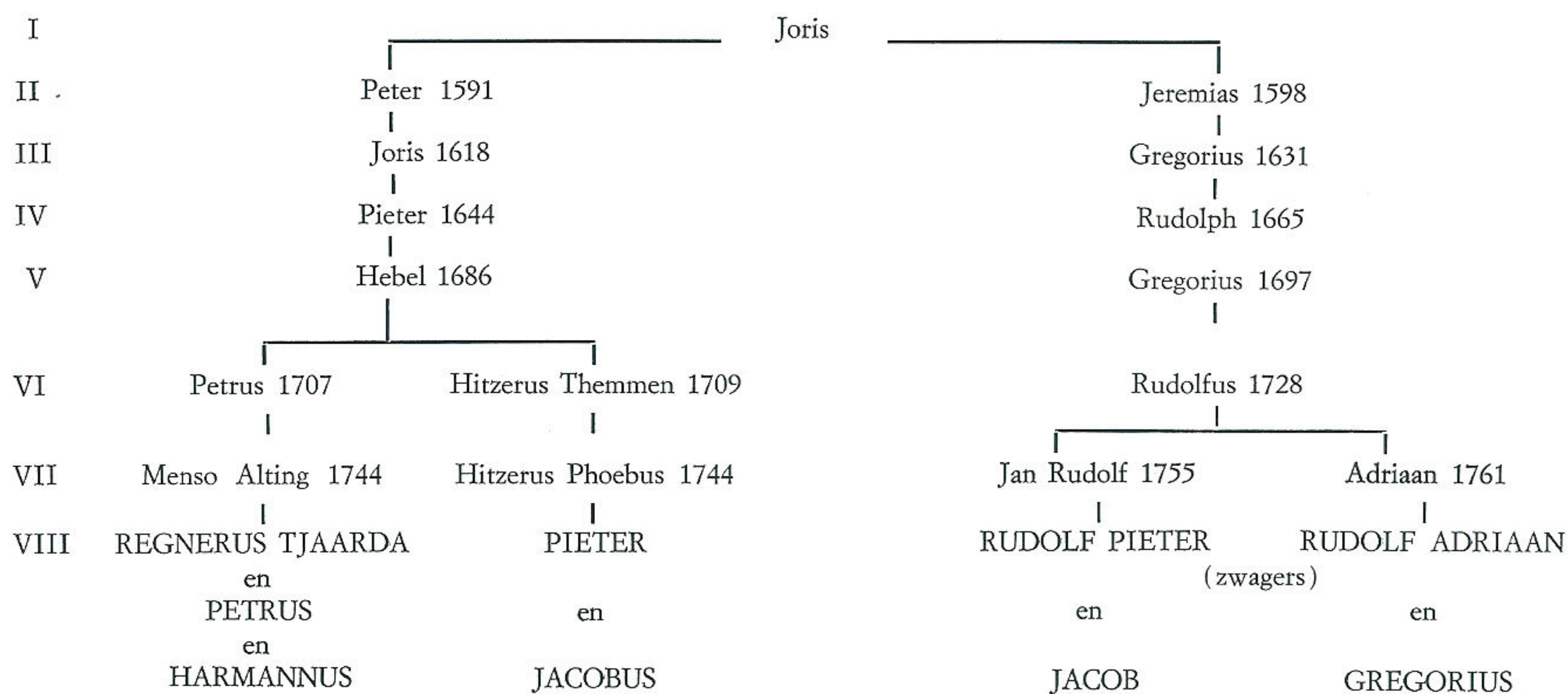
Gouden bruidspaar Boon-Mees (4 juni 1987, NP 347) met hun nageslacht, incl. Italiaanse, Amerikaanse en Nederlandse kleinkinderen.

De afstamming van de in leven zijnde Mezen

Op onze familiereunie in 1985 is een beknopt overzicht gegeven van de staken waartoe de aanwezige familieleden genealogisch behoren. Hiertoe waren op een bord geschreven de namen van de stamvaders van de acht staken die van belang zijn voor ieder der aanwezigen die zichzelf in de genealogie wil thuisbrengen. Die stamvaders zijn er vier van de Groningse, en vier van de Rotterdamse tak, tesamen vier broederparen, allen geboren omstreeks 1790-1800. Eén Gronings broederpaar had bovendien nog een broer, uit wien de smalle in mannelijke lijn uitgestorven Duitse tak.

Al deze stamvaders zijn van de VIIIe generatie, gerekend van onze ca. 1580 om de religie uit Aken gevluchte Joris met Mayken en twee zoontjes, Peter en Jeremias.

Op de volgende 4 bladzijden treft men de uitwerking van deze voorvaders uit de VIIIe generatie. Bij ieder is, behalve het geboortjaar, de achternaam van de echtgeno(o)t(e) geplaatst, benevens t/m generatie X het nummer van de bladzijde van Nederland's Patriciaat Nr. 67, waarin men de vollediger gegevens aantreft. Wij hopen dat elk der 275 levende geboortemezen zichzelf met enig gemak zal kunnen terugvinden.

Philip en Henk

GESLACHT MEES GRONINGSE TAK

april 1987

(omvattend alle in leven zijnde familieleden met geboortenaam Mees en hun voorgelacht)

GENERATIE VIII	GENERATIE IX	GENERATIE X	GENERATIE XI	GENERATIE XII	GENERATIE XIII	GENERATIE XIV	GENERATIE XV
REGNERUS TJAARDA 1790 x de Ravallet NP 242	Fokko Alting 1819 x v. Thielen/du Cloux NP 249	Regnerus Tjaarda 1858 x v. Zijl de Jong NP 249	Regnerus Tjaarda Alting 1890-1972 x v. Enter Constantinus Alting 1894-1974 x Verwey/Trijsburg Louisa Adriana 1902 x v. Diederhoven Regnerus Tjaarda 1906-1973 x Lefe	Dieneke 1918 x Butler Theodora 1920 x Mees Jessica 1925 x Kuyt Marianne 1929 x v. Dantzig Reinilde 1919 x Mol Gerlof Fokko 1926 x Balchin Constance 1940 x Fead Dorothea F. 1943 x Bourne Regnerus Tjaarda 1933 x Trialetta/v.d. Laar Leri 1936 x Hartevelde Hendrik Willem Alting 1928 x Uddström Lodewijk Adr. Alting 1929 x Fouché Hemmo Reint Alting 1936 x Watson Anna Christina Dorhout 1925 Evert Joost Dorhout 1925 x v. Stempvoort Jos. Elis. Pauline Dorhout 1926 x Sandberg Arn. Regn. Ingvar Dorhout 1935 x v. Mindeno	Constantinus Alting 1963 x Raser Harold Maurice 1967 Birgitte Caroline 1958 x Holtforster Michelle Anne 1960 Eric Adrian 1965 Pierre Louis 1968 Lodewijk Adriaan 1970 Elena Monique 1972 Hilary Annie 1961 Erica Marie 1961 Adriaan Pier 1965 Stephanie Lise 1968 Francisca Louise D. 1953 x Mourkos Tjalling Justus D. 1955 x Wilmsen/Visser Christine Anna D. 1957 Maria Henriette D. 1959 Evert Joost D. 1962 Winnie Marie L. D. 1954 x v. Oorschot Maarten Johan D. 1957 x Holster Roland D. 1961 Wouter Emilie D. 1955 x de Groot Yolanda D. 1957 x Warren Paulette D. 1961 Jeroen Alfred D. 1963 Marlies Alexandra D. 1963 Ronald Olaf D. 1966 Bernardus Greg. D. 1966 Hente Alexandra D. 1968 Pieter Michiel D. 1974 Petrus Cornelis D. 1965 Karen Elisabeth D. 1966 Christina D. 1971 Stephanie Henriette D. 1974 Marina Isabella D. 1974 Focko Martijn D. 1965 Anna Willemijn D. 1967 Rolf Cornelis D. 1969	Sanneke Machteld D. 1978 Marije Mariette D. 1985 Alexander Bernard D. 1986	
PETRUS 1792 x Dorhout NP 258	Bernardus Dorhout 1830 x Lewe van Aduard NP 260	Evert Joost Dorhout 1861 x Halbertsma NP 262 Rudolph Pabus Dorhout 1863 x de Marees v. Swinderen NP 264 Arn. Regnerus Dorhout 1864 x v. Andringa de Kempenaar NP 265	Tjalling Justus Dorhout 1898 x Heinsius Bernardus Dorhout 1889-1944 x Hesse Arn. Regn. Marie Dorhout 1908-1945 x Wallin Johan Aem. Abraham Dorhout 1903-1950 x de Vries	Petrus Dorhout 1868 x de Bloq v. Scheltinga NP 266	Wouter Emilie D. 1955 x de Groot Yolanda D. 1957 x Warren Paulette D. 1961 Jeroen Alfred D. 1963 Marlies Alexandra D. 1963 Ronald Olaf D. 1966 Bernardus Greg. D. 1966 Hente Alexandra D. 1968 Pieter Michiel D. 1974 Petrus Cornelis D. 1965 Karen Elisabeth D. 1966 Christina D. 1971 Stephanie Henriette D. 1974 Marina Isabella D. 1974 Focko Martijn D. 1965 Anna Willemijn D. 1967 Rolf Cornelis D. 1969		
			Bernardus Greg. Dorhout 1909-1952 x Diemer Kool	Petrus Dorhout 1935 x Sodderland/Barnaart	Petrus Dorhout 1935 x Sodderland/Barnaart		
			Petrus Focko Dorhout 1909-1979 x Reddingius	Fred. Ernst Leopold Dorhout 1939 x Hoette	Focko Francois Dorhout 1947 Annette Daniëlle Dorhout 1948 x von Mühlen		

HARMANNUS 1795

x v. Swinderen
NP 271

Menso Alting 1817 x Jesträm NP 272	Menso Gerhard Karl 1853 x Struck NP 272	Gerhard Menso Alting 1904-1935 x Leptien	Ursula Auguste 1933 x Zingelmann	Christiane G.H. 1931 x Busulenga H. Elisabeth V. 1941 x Márquez	Claudia 1963 x Chávéz Frederik Carel 1965 Adrian Pieter 1969 François 1971 Hitzerus 1959 x Gonzalez Marlies 1959 x Trimbos Nanette 1960 Joost 1964	Hitzerus 1981 Daniëlle 1983
Frederik 1818 x Mees NP 275	Martinus 1855 x Strauss NP 276	Frederik Herman 1879-1950 x Jossy	Herman Fred. Martinus 1908-1946 x Dindeli/Alonso	Yolanda Christina 1942 x Tarrab Federico Pieter 1943 x Contreras Claudia Flora 1947 x Zamora		
Hitzerus 1820 x Keizer NP 279	Pieter 1846 x Mulder NP 280	Hitzerus 1872-1918 x Oving	Pieter 1903 Hitzerus 1908-1958 x Huizinga	Hitzerus 1932 x v.d. Zee Hermannus E.B. 1934 Jannelles 1938 x Saggiolo		
		Bertus 1878-1960 x v. Sonsbeek	Rudolf Hetserus 1904-1978 x van Bommel Elisabeth Christ. 1907 x Maas/Melhuizen Lucas 1910-1976 x Prins/v.d. Drift	Constance Marg. Ellis. 1930 x Gieben Bert Joist 1933 x Veth Renée Antoin. Joh. 1934 ex Delfos	Volkert Rudolf Nic. 1964 Erik Joist 1965 Suzanne Hilde 1967	
	Willem 1849 x Oving NP 285	Hermannus Ellen 1880-1964 x van Aken	Johan Mari 1920 x Huizinga	Willem 1947 x de Blaey Marjolein 1949 x Geraci Carel Emanuel 1952 x Rijken Lucas 1956 x van der Kaay	Heleen Lyd. Pascale 1964 Lucas Hend. Stef. 1968 Olivier 1972 Victor 1976 Joris 1978 Mans Willem 1982 Olivier 1984 Marlijn 1982 Carlen Johanna 1984 Christina Ellis. 1985	Maxime 1982
Lukas 1825 x Meijer NP 290	Pieter 1856 x Starke NP 290	Lucas 1886-1965 x Pfeiffer	Hitzerus Emanuel 1923 x Siemans Marjolaine 1930 x Whittaker	Hermannus Ellen 1954 Wald Jolanda 1955 x v.d. Heijden Jeannette Petron. 1956 x Valkenburg Willemien 1958 x Hulshof		
Grietje 1819 x Mees NP 275		Bernardina Cath. 1895 ex Paul	Pieter 1917 x Gerretsen	Mieke Emma 1947 x Degenkamp Emmy 1949 x Palmboom Lukas 1954		
Martinus 1827 x Dijkhuizen NP 293	Nanno 1868 x Krings NP 295	Martinus Jacobus 1896-1979 x Hommes	Nanno Poppo 1923-1976 x Felix Clara Maria 1925 x Hoogwater	Christine Ann 1962 Jocelyn Margaret 1964 x Charlesworth		Elisabeth Monique 1985
Hinderika 1825 x ten Oever NP 293	(nakomelingen zich noemende Mees ten Oever)	August Mari 1897-1979 x Penna/v. Calsteren	Judith Elisabeth 1927 ex Deeleman Willem Johan 1929 x Croin Nathalie Marie 1975	Martinus 1952 Erik Nanno 1954 x Broedelet Anna Maria Fenna 1957 x Mulder		

PIETER 1787

x Sleutelaar
NP 274

JACOBUS 1792

x Hoenderken/Themmen
NP 292

GESLACHT MEES ROTTERDAMSE TAK

april 1987

(omvattend alle in leven zijnde familieleden met geboortenaam Mees en hun voorgeslacht)

GENERATIE VIII	GENERATIE IX	GENERATIE X	GENERATIE XI	GENERATIE XII	GENERATIE XIII	GENERATIE XIV
RUDOLF PIETER 1789 x Mees NP 304	Adriaan 1820 x Browne NP 307	Pieter Rudolf 1849 x Collins NP 308	Adriaan R.P. 1883-1944 x de Kuyper	Rudolf Pieter 1913 x Tadmema Wielandt Delphine 1915 x Weidinger	Leonoor 1942 ex Molenaar Judith 1950 x Hoondert	
			Jacob 1885-1970 x v. Stolk/Jongbloed Unterhorst	Eleonore Françoise 1919 ex Teychiné Stakenburg Jacob Gregorius 1921 x Coolidge Pieter Rudolf 1927 x Kortebout v.d. Sluijs	David 1958 Jonathan Oswald 1963 Hermance Eleonore 1957 Jacob 1959 Elisabeth 1962	
			Adriaan 1879-1944 x Heybroek François 1887-1966 x Nieuwenhuijs	Elisabeth 1918 François Herman 1913-1984 x Trebels	Ruby Olga 1938 x Coker Ginger Aldonse 1939 x Hennessy Wilhelmina Françoise 1940 x Hinkel Judy Bianca 1949 x Meccia	
JACOB 1790 x van Baalen/Kolff NP 317	Govert Jacob 1818 x Hudig NP 322	Jan Jacob Louis 1845 x Ringlever NP 323 Ferrand 1852 x Kersteman NP 324 Abraham Cornelis 1864 x Hen v. Rijnberk NP 326 Gualtherus Hendrik 1836 x Dalen NP 325	Adrianus Quirinus 1888-1964 x de Mol v. Otterloo	Lydia Jacoba Helena 1920 x v. Eeghen/Staab Wouter Jacob Gregorius 1921 x Mees Hendrik 1923 x Quarles v. Ufford	Reinild 1954 x Galavazi Joris 1956 Tjaarda 1957 Martine 1959 Adriaan Quirijn 1955 x Buss Catharina Cordula 1957 x Pot Ludovicus Jacobus 1960	Sune 1983
			Antonie Willem 1895-1982 x Neve	Jan Jacob Louis 1924 x Pedersen	Inger Margarethe 1953 Anthony Willem 1955 x Mortensen	
			Ferrand 1896-1969 x Carabain Catharina Elis. Agatha 1897 x Roeterink Willem 1903-1952 x Koch Emelie Sophie Constance 1894 x Kolff Thérèse Wilh. Maria 1896 x v.d. Hoeven Maurits Johan 1903-1973 x v.d. Stadt	Alberdina 1927 x Rennie Jenny 1929 x Sas Marie Louise 1943 x Brinkman Peter 1927-1977 x v. Hoogstraten Walter 1930 x Clifford Sylvia 1937 x Kutschera Madelon Elisabeth 1942 x van Ruyven	Marten Jan 1960 x Birch-Jones Adine 1962 Anton 1963 Monique 1965	Jacob Peter 1982
JACOB 1790 x van Baalen/Kolff NP 317	Gualtherus Hendrik 1836 x Dalen NP 325	Walter 1872 x Mijer NP 328	Jacob 1905-1944 x Heeris	Maurits Johan 1930 x Froud Carel Fred. Willem 1932 x Huysmans Marie Elisabeth 1934 x Arthur	Mark Jacob 1959 Marla Kathleen 1962 Carel Reginald 1964 Paul Jacob 1956 x Spoor Carolina Marina Maria 1959 x de Graaf Elisabeth Th. Maria 1961 x Smeenk Maurits Walter 1965	Gwenny 1984

RUDOLF ADRIAAN 1789

x Ackersdijk/
van Marken
NP 334

Willem Cornelis 1813 x van den Ham NP 341	Rudolf Adriaan 1844 x Gockinga NP 342	Willem Cornelis 1882-1976 x Molengraaff	Henr. Joh. Heitje 1913 x Penning/Gerassy	Julienne Willemmina Marg. 1944 x Aly Willem Cornelis 1947
Gregorius 1823 x Ledeboer NP 348	Adriaan Walter 1847 x Moll NP 344	Willem Cornelis 1882-1970 x Berg	Cornelia Elis. A.C. 1910 x Arnold Charlotte Talitha 1913 x Boon Anna Const. Maria 1914 x Zaaijer/Vreede Ernestine Adriana 1925 x Montagne	Barend Matthijs Ed. 1975 Pieter Laurens 1977 Joost Anton 1978
Bernard 1835 x de Kanter NP 353	Lambertus Bernardus 1862 x van Dorp NP 349	Sara Adriana 1897 x Verbrugge Bernard 1904-1978 x Wytema	Johannes Robert 1934 x Sluyter Tonia 1945 Philippa 1946 x de Boer	Alexander 1962 Philip Adr. Jacob 1964 David 1966 Anneke 1959 Huibert 1961 x McKenzie Barbara 1962 Roderick 1966 Piet-Hein 1968
Philipus 1874 x Bouvin NP 354	Philippus 1874 x Bouvin NP 354	Philip Adr. Jacob 1907 x Everts Marten 1911	Philip 1933 x de Stuers Boudewijn Franc. 1936 x Bax Marie Antoinette 1940 x Goslings Marten 1946 x Visser 't Hooff/ v. Basten Batenburg Madelaine 1948 x ter Horst	Philip Marijn 1974 Linde Leonoor 1977 Roeland Adriaan 1984 Anna Céline 1986
Rudolf Adriaan 1876 x Stenfort Kroese NP 357	Rudolf Adriaan 1876 x Stenfort Kroese NP 357	Anna 1906 x Bissery Henri 1911 x de Vos Lola Rudolf. Marg. Elis. 1919 ex Himbury	Ellen Hilde Marg. 1943 ex Hylkema Irène Anna Sophia 1946 x Tsecouras Talitha Vera 1948 ex Kasteleijn	Rudolf Christiaan 1971 Inger Mergen 1974
Rudolf Adriaan 1873 x Schuckink Kool/Plugge NP 359	Rudolf Adriaan 1873 x Schuckink Kool/Plugge NP 359	Rudolf 1919 x Groenevelt	Rudolf Adriaan 1946 x Snepvangers Bram 1949 x Wobben	Bastiaan Rud. Everard 1981 Pieter Adriaan 1983 Maayke Eliz. Willemijn 1985
Lucas 1840 x Jordens NP 359	Hendrik Willem 1877 x Geerhof NP 362	Otto Arnold 1916-1976 x Wilffert Rudolfina Adriana 1900 Leandert Fred. Carel 1902 x Seeböhm/Christeller Rudolfine 1904 x Jacobs Aartine 1907	Willem Jacob 1951 x Klapwijk Elisabeth 1956 x Stevens Johanna Ges. L. 1950 x Plamont Rudolf Seb. Hildebr. 1931 x Henry Armina Maria 1933 x Esterl Wijnand Adriaan 1934 x Trouw/Franckaert Saskia Iris Helena 1955 x Marcus	Josine Anique 1982 Reinier Willem 1984 Monica Okino 1960 x Scheers Allard Wijnand 1962 Gwendolyn 1963 Vincent 1966 Roland Alex. Joh. 1960 x Dirkzwager Erik Boudewijn 1961 Kaspar Immanuel 1963 Edsard Christiaan 1964 David Emanuel 1981 Valentijn Richard 1982 Hilde Johanna 1983
Rudolf Adriaan 1837 x Okino/Mia Saka NP 364	Rudolf 1868 x Dona NP 366	John Jastaro 1872 x Broekhoff NP 369	John Francisus 1947 x Huf Ronald Rudolf 1954 Gabriëlle Elisa 1957	Manon 1968 Nicole 1969

GREGORIUS 1802

x Sprenger v. Eyk
NP 362

Mijmeringen van Mr. Marten Mees, oud 84 jaar

Dit zijn notities: bezoek aan de werf Bonn & Mees van zijn jongste en enig overgebleven zoon Joan (Job) Mees, toen 51 jaar. (2 november 1912)

"Sedert ik gisterenmiddag een bezoek bracht bij Job op zijn werf, ben ik geheel vervuld van wat ik daar zag. Het trof toevallig dat er ook een stoomboot van de H.A.L. lag waaraan iets gerepareerd moest worden; daardoor zag het er bedrijviger uit dan anders. Maar bovendien lag het er overal vol met materialen voor het groote schip van de Rotterdamsche Lloyd, dat zoolang moet wachten op het klaar komen van de baggermolen voor de Werf Conrad, die op stapel staat. Mij trof weer zoo hoe eenvoudig en praktisch alles bij Job gaat; hoe hij met Leenheer en zijn oude bazen, die hij heeft in de smederij en op het werk, zonder omslag zulk groot werk kan maken als de schepen die hij bouwt, en groote en kleine reparaties kan doen. Men kan dan begrijpen hoe Job, door zelf alle details na te gaan, relatief zoo veel kan verdienen, veel meer dan andere diergelijke zaken van grooter omvang. Het is zoo **gezond** alles wat men daar ziet. Men kan zoo geheel begrijpen hoe onmogelijk het was voor Job dat bedrijf te verwisselen tegen kassierderij, zooals hij geprobeerd heeft na den dood van Ru. Hij heeft daarbij het geluk van een goed humeur te hebben, en zich niet te laten neerdrukken door lastige dingen die in zijn zaak voorkomen. Hij kan geloof ik, evenals ik dat zelf ook heb, alles uit zijn hoofd zetten waarmee hij op dat oogenblik niet bezig is. Een bewijs van den eenvoud was dat **plankier** dat hij mij liet zien, waarop de **spanten** door strepen op ware grootte waren uitge-teekend en waarop een tweede losse vloer lag met teekeningen van spanten voor een stoomvischvaartuig. Hij moest dat zoo doen omdat hij plaatsgebrek heeft. Een merkwaardig eenvoudig toestel liet mij zien om ijzer door te snijden met vlammen van koolzuur, gemengd met carbid."

en d.d. 7 januari 1913: ondanks zijn 84 jaren kwam hij blijkbaar nog wel eens op kantoor een praatje maken met de firmanten; hij vindt dat er te grote credieten gegeven worden! "Eenige dagen geleden heb ik ernstig op 't kantoor gezegd dat als zij voortgingen met zulke groote voorschotten te geven, ook al waren die volkomen zonder gevaar voor verlies, dat zij dan maatregelen moesten nemen om **of** meer kapitaal te krijgen als commanditair kapitaal of jaardeposito's, **of** een overeenkomst moesten maken met de Amsterdamsche Bank, zoodat die groote voorschotnemers, aan onze order, op de Amsterdamsche Bank konden trekken, waardoor de firma eventueel die wissels bij de Nederlandsche Bank kon brengen. Zij zeiden mij, dat ook zij daar herhaaldelijk over gesproken hadden; dat zelfs overlegd was of het niet noodig zou zijn in een naamlooze vennootschap over te gaan. Zelfs Hintzen zeide, dat die groote voorschotten die zij telkens niet **konden** weigeren, hem zorg gaven. Ik zeide daarop dat, hoe onaangenaam en schadelijk dat weigeren ook zou zijn, men dit **toch** moest doen, als men, door die overschotten te geven, daarvoor moest gebruiken de saldo's van crediteuren of de deposito's. Dat zij toch moesten bedenken, dat

men, ook bij een run op 't kantoor, in staat moest zijn binnen enkele dagen iedereen zijn saldo's terug te geven.

Hintzen beweerde dat toch algemeen werd aangenomen, dat hoogstens twee derde ineens werd opgevraagd en dat zij daarvoor middelen genoeg hadden.

Hoe jammer dat Ru of Henri er niet meer zijn. Ware dat het geval geweest, dan zou de oude soliede geest in het kantoor gebleven zijn. Maar 't is dwaas daarover te tobben. **Ik** heb gedaan wat ik kon."

Financieel verslag 1986

Staat van inkomsten en uitgaven:

Rente	f 35,22
Contributies	„ 6.886,64
Legaat M. J. E. Wijsman-Alting Mees, minus rechten	„ 8.850,—
	<u>f 15.771,86</u>

Kosten kroniek	f 6.069,—
Diverse onkosten	„ 969,80
Voordelig saldo	„ 8.733,06
	<u>f 15.771,86</u>

Samenvatting:

Saldo Bank Mees & Hope per 1-1-86	f 4.534,30
Saldo postrekening per 1-1-86	„ 2.449,53
Familieborden, etc.	„ 805,—
Exemplaren Ned. Patriciaat	„ P.M.
	<u>f 7.788,83</u>

Totale ontvangsten „ 15.771,86

	<u>f 23.560,69</u>
Totale uitgaven	„ 7.038,80
	<u>f 16.521,89</u>

Saldo Bank Mees & Hope per 1-1-87	f 5.026,75
Saldo postrekening per 1-1-87	„ 1.865,14
Bank Mees & Hope: legaat M.J.E.W.-A.M.	„ 8.850,—
Familieborden, etc.	„ 780,—
Exemplaren Ned. Patriciaat	„ P.M.
	<u>f 16.521,89</u>

Wij leveren uit voorraad:

Nederlands Patriciaat Nr. 67: f 40,— incl. porto
(waarin onze familie is opgenomen)

Mezendas: f 25,— excl., f 27,25 incl. porto

Mezenshaw: f 75,— excl., f 77,80 incl. porto,

Ondernemen en Ethiek, Nederl. Mij. v. Nijverheid
& Handel/Fin. Dagblad
(waarin opgenomen "De moraal in het handelsleven"
van Mr Rudolf Mees 1918) f 15,— excl. porto

Mees & Chabot, Twee kassiers te Rotterdam, van
Centrum voor Bedrijfsgeschiedenis E.U.R.,
(ontvangen door vriendelijke bemiddeling van Bank
Mees & Hope) f 2,50 incl. porto

Bestelling door betaling aan Stichting GM

SCHIELAND GALERIE

Kontaktpersoon : C. J. Hollaar
Na 18.00 uur tel. : 010-4268669

EXPOSITIE

Schielandziekenhuis - Polikliniek B.K.-laan
Schiedam - Stadhouderslaan

5 januari t/m 14 februari 1987

Galerie in polikliniek B.K.-laan geopend van 9.00-17.00 uur op werkdagen.
Galerie Stadhouderslaan is dagelijks geopend van 9.00-20.00 uur.

MANS MEES, 1918 *Tekeningen* Capelle a/d IJssel

Na pensionering 4 jaar geleden ingeschreven aan de Vrije Academie, te Rotterdam.

Aldaar voornamelijk lessen gevolgd van Annie Goddijn en Bob Kemper.

Voor die tijd was hij elders in totaal andere branches werkzaam.

Exposeert zijn recente werk in de polikliniek B.K.-laan.

Voor inlichtingen of opmerkingen:

Mans Mees
's Gravenpark 4
2902 LD Capelle a/d IJssel
Tel.: 010-4509550

De appel valt niet ver van de boom: zoon van Herman! (NP 286).

Bij uitgeverij Christoffor verscheen het boek „Een andere kijk op geld” door Rudolf Mees (onze oud-voorzitter).

LEZEN over het werk van MEZEN

Inleiding:

Het feit dat de Kroniek van de Stichting Geslacht Mees vooral gevuld werd met verhalen over het verleden heeft de redacteur ertoe gebracht enige jongeren te vragen iets over het heden te schrijven.

De redactie van de Kroniek vroeg mij als jongere Dorhout Mees een stuk voor het blad te schrijven.

Ter inleiding heel kort iets over mijzelf.

Mijn naam is Maarten Dorhout Mees (29). In 1975 heb ik eindexamen gedaan op het Montessori Lyceum te Rotterdam. Vervolgens ben ik in Groningen Economie gaan studeren.

Nancy Holster, mijn vrouw, heeft zowel haar schooltijd als haar studietijd (Pedagogiek) in Groningen doorgebracht.

Inmiddels zijn we beiden afgestudeerd en werkt Nancy als leerlingbegeleidster bij de Schooladviesdienst in Haarlem en werk ik als financieel controller bij Ahold te Zaandam. We wonen in Amsterdam.

Bij de keuze van het onderwerp, vroeg ik mij af wat de Kroniek o.a. actueler kan maken.

In mijn ogen zou dit kunnen door informatie-overdracht door familieleden over hun werk en werkgever. Zowel bij het zoeken van een baan als bij een eventuele overstap is dit een manier om op informele wijze een beeld van een bedrijf te krijgen.

Ik zal deze nieuwe serie (?) starten met . . . een verhaal over Ahold n.v.

Karakteristiek van Ahold

Ahold is primair een detailhandelsorganisatie, die levensmiddelen en andere consumentenprodukten verkoopt via winkelketens in Nederland (Albert Heijn, Miro, Etos, Alberto) en de Verenigde Staten (BI-LO, Giant Food Stores).

Een aantal produkten uit het levensmiddelenassortiment wordt in eigen bedrijven vervaardigd of verwerkt (o.a. koffie, thee, wijn, brood, banket).

Daarnaast worden restaurants (AC restaurants langs de weg) en vakantieparken (Ostara) geëxploiteerd.

Via Kok-Ede, Albert Heijn Grootverbruik en Instel wordt aan de Institutionele markt geleverd.

De onderneming wordt vanuit Zaandam geleid en biedt werk aan $\pm$ 50.000 medewerkers in en buiten Nederland.

De Europese activiteiten worden overkoepeld door Ahold N.V. waarvan de aandelen zijn genoteerd op de Amsterdamse Effectenbeurs.

De Amerikaanse belangen zijn gebundeld in Ahold International N.V., waarvan de aandelen in het bezit zijn van de Stichting Ahold International.

Ieder aandeel in Ahold N.V. is gekoppeld aan een participatie in de Stichting.

Indien over Ahold N.V. wordt gesproken, bedoelt men de combinatie van de N.V. en de Stichting. Het jaarlijkse dividend is ook op basis van gecombineerde resultaten.

In 1985 bedroeg de totale omzet 12 miljard gulden

met een netto-winst marge van 1% dwz. 120 miljoen gulden. Ongeveer de helft van het resultaat wordt door de Amerikaanse werkmaatschappij gerealiseerd. De uitkomsten zijn derhalve zeer gevoelig voor de gulden/dollar koers, aangezien alle resultaten in gulden worden gerapporteerd. De lage dollarkoers eind 1986 resulteert voor 1986 in een lagere omzet dan in 1985 (totaal 11,5 miljard gulden). Het resultaat wordt in april bekend gemaakt.

De organisatie van Ahold

Detailhandel (buitenl.)

BI-LO (USA)

Giant Food Stores (USA)

Detailhandel (Ned.)

— Albert Heijn

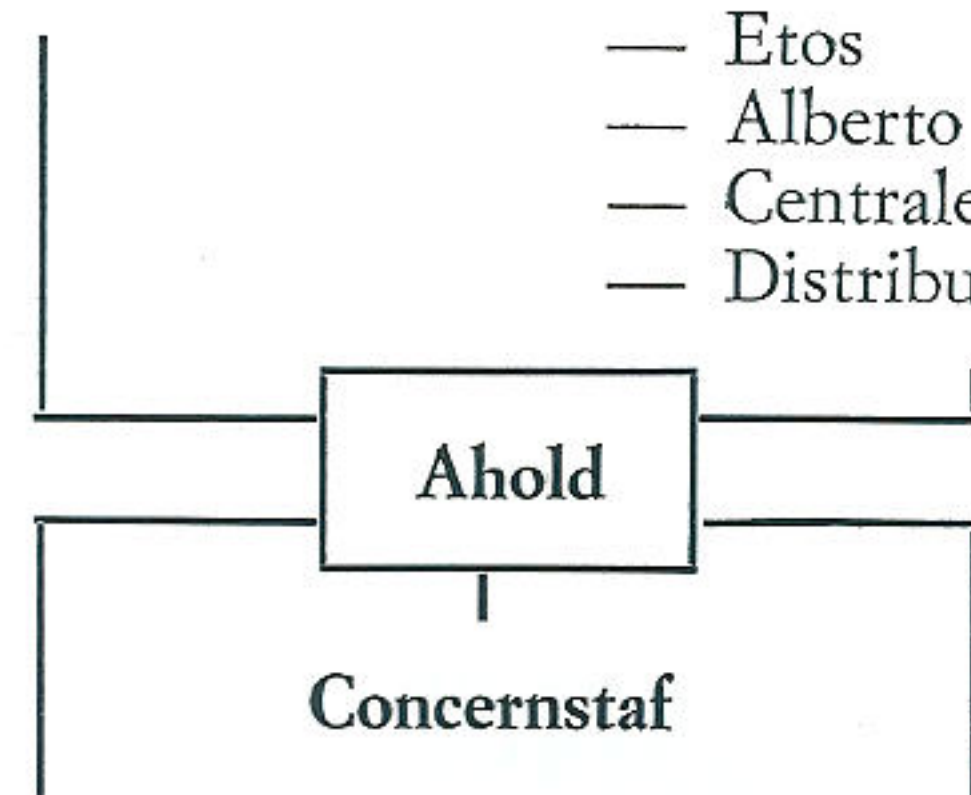
— Miro

— Etos

— Alberto

— Centrale Slagerijen

— Distributie

Horeca-, Institutionele Recreatie Activiteiten

— AC Restaurants (Ned. België, Duitsland)

— Recreatieparken

— Grootverbruik

— Camping supermarkten

Levensmiddelen Industrie Ahold

— Marvelo

(o.a. koffie, thee, wijn)

— Albro

(brood, banket)

— Meester Wijhe (vleeswaren).

Aangezien ik werkzaam ben binnen de werkmaatschappij Albert Heijn zal ik daar nader op ingaan.

Albert Heijn

Albert Heijn heeft momenteel 430 filialen door heel Nederland. Daarnaast zijn er nog ruim 60 franchisers. Dit zijn zelfstandige ondernemers, die de AH-formule mogen gebruiken, waarvoor AH een vergoeding krijgt. De doelgroep is in principe: alle huishoudens. Dit wordt bereikt door zowel prijsconcurrerend werken ("AH blijft op de kleintjes letten") als het bieden van een aantal onderscheidende "plussen" (kwaliteit, service). De formule is gebaseerd op het "one-stop-shopping" principe, dwz. dat iedere klant in één keer in 1 filiaal al de boodschappen kan krijgen.

De positie, die Albert Heijn daardoor in de markt inneemt, ligt tussen de speciaalzaken en de discounters in.

De kruideniersmentaliteit in positieve zin heerst ook nu nog binnen het gehele concern, en zeker binnen AH. Bij hoge omzetten met echter zeer lage marges kan het bedrijf zich geen grote kosten veroorloven.

De organisatie is derhalve eenvoudig, met korte communicatie lijnen en resultaatgericht.

Het aantal stafafdelingen is beperkt en iedere uitbreiding daarvan wordt zeer kritisch bekeken.

De sfeer wordt hierdoor positief beïnvloed, doordat een ieder vrij direct betrokken is bij goede en slechte resultaten.

De organisatie wordt grotendeels bemand door mensen "uit de praktijk".

De laatste jaren komen er meer academici het bedrijf binnen.

Albert Heijn is gesplitst in 6 area's met $\pm$ 1 miljard omzet en $\pm$ 75 filialen.

Deze area's zijn operationeel vrij zelfstandig en vallen direct onder de Albert Heijn directie.

De commerciële afdelingen, incl. inkoop- en verkoop, zijn in Zaandam gecentraliseerd.

Hierdoor kan het voordeel van grote inkoophoeveelheden (kwantum kortingen) worden verkregen.

Eveneens bereikt men op deze wijze dezelfde prijsstelling en formules door geheel Nederland.

Personeelszaken en bedrijfseconomische zaken zijn zowel centraal (alg. beleid) als decentraal (directe ondersteuning) georganiseerd.

Momenteel ben ik werkzaam als financieel controller binnen de area, die vnl. Noord-Holland beslaat.

De functie heeft enerzijds een directe link met de bedrijfsleiders van filialen, anderzijds een beleidsondersteunende taak voor het area-management. Periodiek verzorgt de controller tevens alle bedrijfseconomische rapportages en analyses tbv. area-management en rapporteert van het hoofdkantoor.

Naast de gestructureerde werkzaamheden kan ook het op locatie kijken bij de bouw van een nieuw filiaal, waarvan de investering door de controller is behandeld, tot de werkzaamheden behoren.

Tenslotte

De Albert Heijn organisatie bestaat uit de 4 hoofdzakelijke:

- Operation
- Commercie
- Personeelszaken
- Economische zaken

Hier tussen kan men switchen en er zijn voldoende in- en externe opleidingen om je daarbij te ondersteunen. Dit biedt een ieder de mogelijkheid om een aantal boeiende functies op termijn te vervullen.

Maarten D. M.

Ruys & Co Amsterdam en Rudolf Adriaan Mees Mzn.

NEDLLOYD PARADE memoreerde vorig jaar dat Ruys & Co Amsterdam 100 jaar geleden werd geopend, en dat de heren Ruys, Rudolf Adriaan Mees, zoon van Marten en Anna Mees van Teutem, met de leiding van dat kantoor belastten.

Rudolf was in 1858 te Rotterdam geboren en hij kreeg een opleiding tot cargadoor. In eigenlijke zin was er geen sprake van een geheel nieuwe vestiging, maar van een voortzetting van de firma Oolgaerdt & Bruinier, voordien agent voor de schepen van Wm Ruys & Zonen/Rotterdamsche Lloyd. Wellicht vonden de heren Ruys het maar veiliger als cargadoors onder eigen naam in Amsterdam duidelijk aanwezig te zijn. Rudolf trouwde in 1890 te Haarlem met Emilie Harriet Then Bergh die in Amsterdam in 1862 het levenslicht zag.

Rudolf hield veel van het cargadoors en scheepvaartbedrijf en het was dan ook na lange aarzeling en ook wel met wat tegenzin dat hij gehoor gaf aan zijn vaders dringende wens hem te komen bijstaan in de firma R. Mees & Zonen te Rotterdam, bankiers en assurantiemakelaars. Rudolf was de tweede van Marten's drie zonen. De oudste, de hoogst bekwame Henri op wie Marten al zijn hoop voor de continuïteit van de firma had gevestigd, was reeds in 1895 op zijn 38ste overleden. De jongste, Joan, was in hart en nieren scheepsbouwer en had een grondige afkeer van een kantoorbestaan.

De firmanten-bezetting van R. Mees & Zonen was in de laatste twintig jaren van de 19e eeuw tengevolge van overlijden van zowel oudere als helaas ook jonge firmanten, ernstig verzwakt.

Zoon Rudolf heeft het met ijver en loyaal aangepakt maar ook hij moest jong sterven, op zijn 43ste, in 1902, na slechts twee jaren firmantschap en twaalf jaren huwelijk. Het huwelijk was kinderloos, zijn weduwe overleed te Eefde in 1950 en overleefde hem dus 48 jaren.

R. A. Mees Mzn (N.P. 352)

De ramp van de Yunio Maru in 1944

Amy Mees, dochter van Jastarro en Engelina Henriëtte Mees-Broekhoff (R 10-26, NP 369) werd in 1910 geboren te Weltevreden en overleed te Soest in 1982. In 1931 trouwde ze te Temanygoeng (residentie Kedoe, Midden Java) met Jan Jacob Middelaer geb. te Ginneken 1908 en overleden Soestdijk 1963. Hij was in Bantam West Java hoofd-administrateur van een der rubberondernemingen van de firma Tiedeman & Van Kerchem. Zijn schoonvader was bij deze firma hoofd afdeling assurantie zaken. Na repatriëring werd Middelaer hoofd-accountant bij de U. S. Vliegbasis Soesterberg en gingen ze wonen in Soesterberg, waar hij in 1963 overleed.

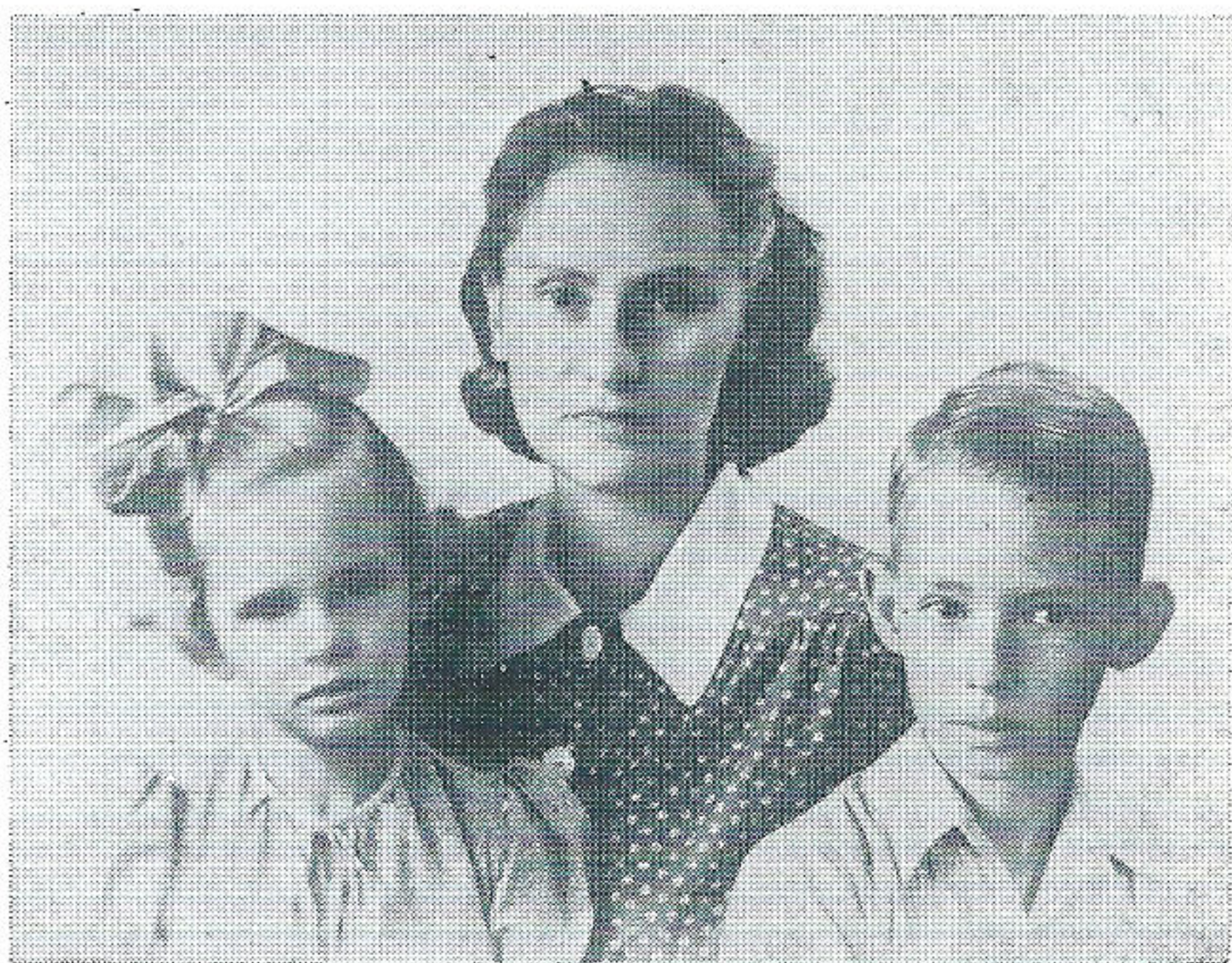
Nadien vestigde Amy zich in Soest waar ze zich ontfermde over hun oude vriend Jack Dixon die ernstig geleden had onder de Japanners. Hij vertelde mij eens van de ramp van de Yunio Maru die hij na voor Sumatra's westkust 38 uren in zee gedreven te hebben, had overleefd.

Het hieronder geplaatste verslag liet hij mij lezen en ik mocht het van hem fotocopiëren.

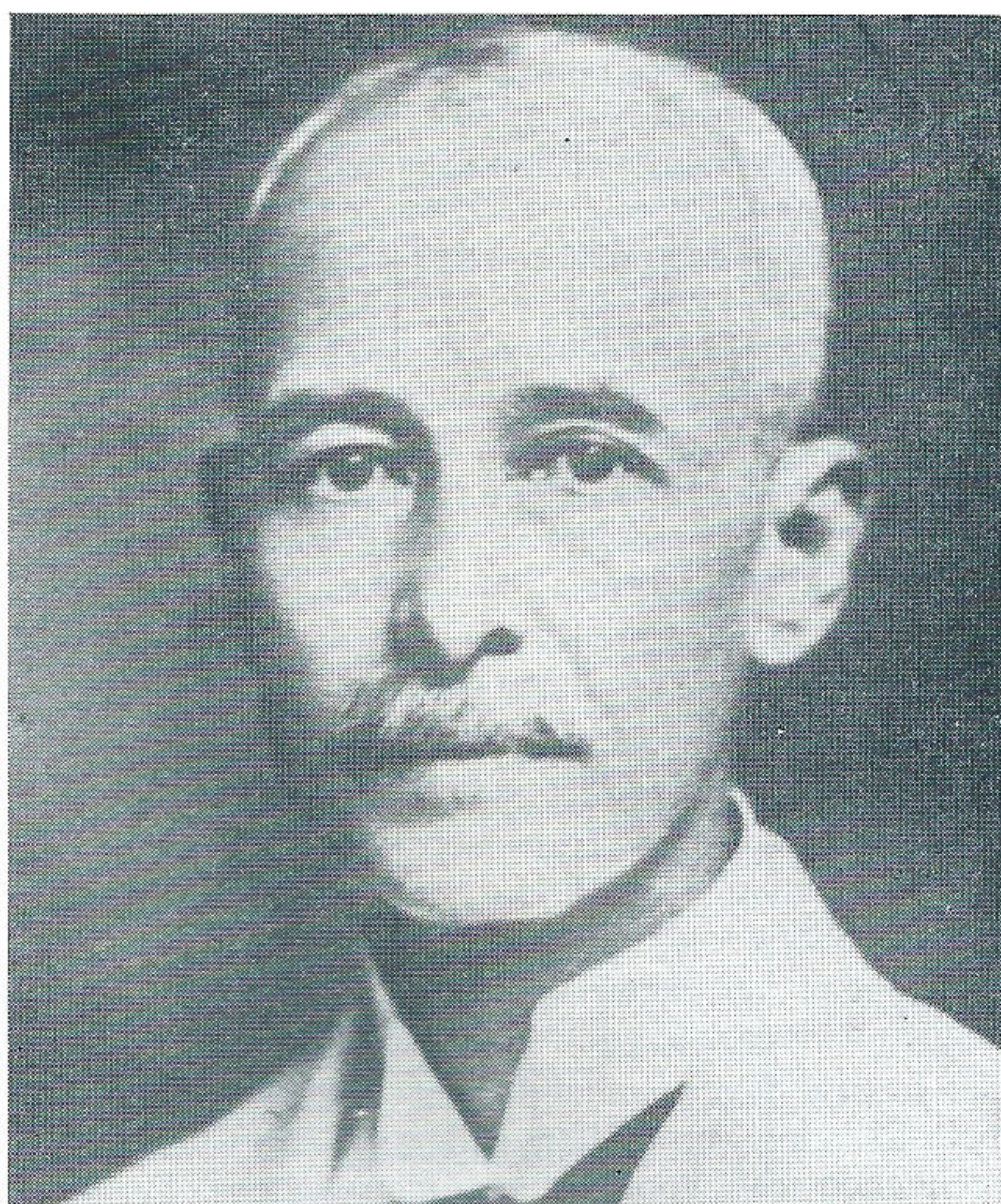
Het dateert van 1974. Helaas heb ik toen verzuimd de naam van de periodiek te noteren zodat ik niet in staat ben de bron te vermelden. Dixon overleed enkele jaren na Amy.

Amy liet twee kinderen na: Jan Willem Eduard Middelaer, assurantiemakelaar te Calgary, Alb., Can. en Ariënné Amy Middelaer te Montreux bij Avignon, getrouwd met Michel Courvoisier, landbouwingenieur. (Jastarro was de jongere broer van Rudolf RAzn, de vader van dokter Leendert en zijn drie zusters).

Ph. M.

Amy Middelaer-Mees (NP 369) met Ariënné Amy en Jan Willem Eduard in het kamp Karëes Bandung januari 1943.

Jastarro (John) Mees RAzn, 1872—1921 (NP 369)

Een in memoriam na 30 jaar

Op 18 september jongstleden was het precies 30 jaar geleden, dat het Japanse „slaven-schip” de Yunio Maru voor de westkust van Sumatra ter hoogte van Benkoelen werd getorpedeerd en ten onder ging.

In de ruimen van het 36 jaar oude vijfduizend tonnertje had de Japanse bezetter op 16 september 1944 in de haven van Tandjong Priok 6400 mannen gestouwd. Deze menselijke „lading” was samengesteld uit 2200 Europeanen, krijgsgevangenen afkomstig uit het doorgangskamp van het Tiende Bataljon, geïnterneerden uit het Bataviase kamp „Kampong Makassar” en uit het burgerkamp te Bandoeng. Aan dit contingent, waartoe vele notabelen van Batavia en leden van de Stadswacht aldaar behoorden, werd een 4200-tal tot op het bot vermagerde, als slachtvee bijeengedreven Indonesische „slavenarbeiders”, Romusha's genaamd, toegevoegd. Al deze lieden waren bestemd om in de jungle van midden-Sumatra in dwangarbeid een spoorweg aan te leggen naar het aan de oostkust gelegen Pakan Baroe. Met schelden en ranselen werden door de Jap de duizenden Romusha's als één ontzaggelijke klomp bruin mensenvlees de bak vóór de commandobrug ingeperst. Voor de Europeanen was het achterruim bestemd, waar een aantal verdiepingen van anderhalve meter hoogte waren aangebracht. Op handen en voeten moest men in het halfduister de galerijen binnenkruipen als in een massagraf. Maar men kon hier tenminste nog zitten, zij het op elkaar gepakt en met de knieën tegen de kin. Het was er smoorheet en benauwd. Af en toe sloeg een verstikkende kolendamp uit de zwaar rokende scheepsschoorsteen naar binnen. Geen sanitaire voorzieningen uiteraard. Een onafgebroken slang van mensen werkte zich langs de ladder omhoog en na zich aan dek over de railing te hebben ontlast, weer omlaag. Men verdorstte, want sinds de dag vóór het vertrek van het schip was geen druppel water meer verstrekt. Bij de koelies in het voorschip was het nog erger, een ware hel. Lijk na lijk werd daar overboord gezet.

Dan, 18 september 1944, half zes Tokio-tijd, een daverende explosie. Uit het middenschip spuit als een vulkaan een zuil omhoog: stukken hout, scherven metaal en bloedige flarden van afgerukte stukken menselijk lichaam.

Kort daarop een tweede explosie. Weer een voltreffer van een torpedo. De stilte ontaardt zich in een pandemonium, de chaos is volledig. In een tomeloze drift tot zelfbehoud wordt de ene mens de andere een wolf.

Een doffe dreun tenslotte; de ketels zijn door het binnendringende-water gesprongen. Even een onwezenlijke stilte alom. Dan wordt op het schip het Wilhelmus aangeheven: „Den Vaderland getrouwe blijf ik tot in den doot” . . .

Met donderend geraas glijdt de afgeleefde stomer weg in de zwarte diepte van de Indische Oceaan, levenden en doden met zich meevoerend. Haaien komen bij scholen opzetten en grijpen naar de overvloedige prooi. Tegen middernacht komt een Japanse kanonneerboot ter plaatse en haalt een vijftigtal mensen uit de pikzwarte zee. De kanonneerboot stoomt weg naar de kust om enige uren later het reddingswerk op de plaats des onheils weer voort te zetten. De geredden worden ongeveer 100 meter voor de kust in de branding gegooid en moeten maar zien hoe zij verder komen. Velen bereikten de kust dan ook niet. Anderen stierven alsnog tijdens de tweehonderd kilometer marteltocht dwars door de Boekit Barisan in volgeptropte open ijzeren laadbakken.

5500 doden, waaronder 1500 Europese geïnterneerden en krijgsgevangenen was het droeve saldo van de ramp van de Yunio Maru. In zee werden 680 krijgsgevangenen en 200 Romusha's gered. Meer dan de helft van deze „gelukkigen” bezweek daarna nog aan land.

Met diepe deernis gedenken wij thans, na 30 jaren, de duizenden, blank en bruin, die bij deze scheepsramp — een der meest dramatische episoden uit de oorlog in de Pacific — zijn omgekomen. Al is deze tragische gebeurtenis bij de grote massa van ons volk reeds lang vergeten, bij de nabestaanden is de herinnering aan diegenen, die bij de ondergang van het „slavenschip” Yunio Maru het leven lieten, nog immer niet verbleekt.

Dons Mees-Trebels

Aldonse Francine Mees-Trebels werd geboren te Tajoe voormalig Nederlands-Indië in 1915. In 1984 verloor ze haar echtgenoot François Herman Mees, die in 1913 te Bandoeng het levenslicht zag. Zijn roepnaam was Bob en de hare is Dons. Ze is gediplomeerd vroedvrouw (tegenwoordig heet dat deftig verloskundige) en ze werkte bij Shell in Tarakan en Balikpapan op Borneo. Daar leerde ze Bob kennen en ze trouwden in 1937 te Bandoeng waar Bob technisch ambtenaar was voor de Koninklijke Marine. Dons ging er in haar eigen vak, de verloskunde, werken. Ze kregen vier dochttertjes.

Bob kwam in een jappenkamp terecht maar om onduidelijke redenen en i.v.m. Dons' Indisch-Nederlandse afkomst en licht getinte huidskleur, klasseerden de Japanners haar onder „inlanders” waardoor ze niet in een kamp hoefde, en haar kinderen ook niet. Zo kon ze gedurende de Japanse bezetting als vroedvrouw blijven werken.

In 1950 vertrokken ze naar Nederland, Bob kreeg een baan als technicus bij de Koninklijke Landmacht te Utrecht en ze woonden in Soest.

In 1956 emigreerden ze naar Chicago waar Bob ook weer als electrotechnicus een baan kreeg in een industrie. Later woonden ze in India, Californië als beheerders van boomgaarden en van winkelbedrijf. Daar woonde ook de oudste dochter Ruby, getrouwd met de medicus Leon Coker. Toen deze zich als huisarts ging vestigen in Pine Bluff, Arkansas, gingen Bob en Dons met hen mee. Daar overleed Bob. Dons woont nu bij haar jongste dochter Judy Meccia in Illinois. De andere twee

dochters, Ginger Hennessy en Wilhelmina Hinkel wier echtgenoten in electrotechniek zitten, wonen ook in Illinois. De Cokers zijn inmiddels verhuisd naar Gonzales in Louisiana.

Ruby Coker studeerde verloskunde aan de universiteit van Louisiana waar ze haar mastergraad behaalde.

Dons logeerde vorig jaar bij haar broer Freddy Trebels in het Brabantse Rijen. Ondanks de vele bezoeken die ze moest brengen in haar uitgebreide familiekring, zag ze ook nog kans om kennis te maken met Henk en Philip. Er werd uitvoerig gepraat over Dons' levensloop en over de familiere relatie waarvan ze nauwelijks notie had omdat Bob altijd beweerd had dat hij geen familie had, hoewel Philip hem ontmoet heeft in 1974 toen hij in Nederland was voor de begrafenis van zijn moeder. Welnu, we hebben haar gauw uit die droom van familieeloosheid geholpen. We gaven haar een exemplaar van het Nederlands Patriciaat 1983 mee, een Mezenbord, een Mezenshawl en een Mezendas die ze aan haar kleinzoon Francis Coker zou geven. De Cokers zijn zeer in hun Nederlandse afkomst geïnteresseerd, Ruby spreekt blijkbaar goed en vloeiend Nederlands en dokter Coker heeft plezier in stambomen.

Met deze Meesfamilie zitten we in de oudste van de Rotterdamse takken, die van Rudolf Pieter JRzn, via Adriaan RPzn, via François I Azn, via François II Fzn. naar François III Herman. Henk en Peter behoren ook tot deze staak en ze zitten vlak by Bob, in de zesde graad.

De levensloop van deze familie is natuurlijk zeer vergelijkbaar met die van zo vele honderden Indische Nederlanders met hun ontheemding, hun verlies van alle bezittingen, hun moeizaam zoeken en opbouwen van een nieuw bestaan in een totaal andere wereld, veelal ook met verlies van familieleden. Bob en Dons hebben nog geluk gehad dat Dons en de meisjes voor een kamp werden gespaard en dat ze bij elkaar konden blijven en ook met elkaar een nieuw leven konden maken.

Onze beste wensen vergezellen hen.

In onze kroniek 1986 plaatsten we een nogal vage foto van Dons en Bob samen. Op de hierbij afgedrukte zien we Dons met haar broer Freddy.

Ph. M.

Het huwelijksaanzoek

Huwelijksaanzoek d.d. 31 januari 1808 van de 25-jarige Johan Gregorius Mees JRzn. aan de 18-jarige Anna Maria (Antje) van der Wallen.

Zij huwden 12 september 1809.

Adressering: Mejuffrouw, Mejuffr A. van der Wallen
in Eijgen Handen.

Mejuffrouw! Zeer waarde Nicht!

Het heeft mij tot een bijzonder groot genoegen gestrekt de eer te hebben mogen genieten om eenigzints nader als tevoren met UE bekend te moogen worden, waartoe ik ook reeds sedert lang aanleiding gezocht had, maar dan, beminlijk Meisje! het was niet slechts met oogmerk om van tijd tot tijd het genoegen te kunnen hebben U te ontmoeten en daardoor eene regt aangename conversatie te genieten, neen, mijne bedoeling strekte zich verder uijt — hetgeen ik altijd van Uwe beminlijke hoedanigheden en karakter had gehoord, had mij sedert een geruijmen tijd achting en vriendschap ingeboezemd en mij doen verlangen om, ware het mogelijk, door eene nadere kennismaking, Uwe vriendschap te verwerven. Maar nu moet ik U tevens verklaren lieve Antje! dat het, door deze gelukkige kennismaking, bij mij niet bij achting en vriendschap's gevoel gebleven is — neen — ik gevoel meerder dan dit, ik gevoel in mij eene hartelijke liefde tot U, en het is mijn vuurigst verlangen geworden, om door U geheel gelukkig te worden.

Ja lief Meisje! hiervoor bid ik U hartelijk en ernstig, Gij kunt mij gelukkig maaken door mij Uwe zeer gewenschte wederliefde te schenken. O maak mij zoo gelukkig en het zal voortaan mijn grootst genoegen uijtmaken al wat in mijn vermogen is, aantewenden om U meer gelukkig te doen zijn.

Mijne Ouders, aan wien ik ook dit mijn verlangen heb geopenbaard, hebben er hunne volkomen goedkeuring over te kennen gegeven, en het is ook hun hartelijken wensch hetzelfde eens vervult te mogen zien, en ook aan dezen mijne waarde Ouders is het bekend dat, hetgeen ik U hiermede betuig, niet maar de indruk is van een ogenblik of een of een onoverlegt besluit, — maar dat het bij mij wel bedagt en overwogen is.

Maar mij dunkt, ik hoor U reeds zeggen, dat Gij hierop zonder voorkennis Uwer waarde Ouderen niet kunt antwoorden, hetgeen ik U ook volkomen moet toestemmen, maar lieve Antje! ik heb mijne Ouders reeds verzogt mijne belangen aan Uwe geachte Ouders te willen voorstellen, — ja ik moet U zeggen dat hun voornemen is om zoodra ik gelegenheid gevonden heb, om U dezen te overhandigen, bij hun Ed. belet te doen

vragen teegen een bepaalde tijd — ten einde zooals ik reeds gezegt heb, mijne belangen en gevoelens aan hun Ed. voortestellen.

En nu is deeze voornamelijk dienende om UE. lieve Antje! daarvan eerst zelf te verwittigen hetwelk ik van mijnen pligt geoordeelt.

Ik eindig deeze met mijzelve nogmaals aan UE. aan-tebeveelen en U te betuigen dat door Uwe wederliefde mijn innigst verlangen voldaan zal zijn.

Ik heb de eer te zijn
Mejuffrouw! Zeer waarde Nicht!
UED. Dienaar en liefhebbende Neef
Johan Gregorius Mees.

Rotterdam, 31 Januarij 1808.

Bestuur en Commissies

Bestuur:

Mr. H. Mees, voorzitter, Essenlaan 6, 3062 NM Rotterdam
Mr. P. R. Mees, secretaris
p/a R. Mees & Zoonen Assurantiën, postbus 505, 3000 AM Rotterdam
Mr. H. Mees wnd. penningmeester
Ir. B. J. Mees
Maarten Dijkshoornlaan 18, 3055 AT Rotterdam
Ellen H. M. Mees
Bloklandenplein 11, 2594 CK 's-Gravenhage
J. AE. A. Dorhout Mees
Oranjelaan 46, 3062 BT Rotterdam
H. E. Mees, 's-Gravenpark 4, 2902 LD Capelle a/d IJssel
L. Mees, Oude Tempellaan 14a, 3769 JB Soesterberg
Mr. Ph. A. J. Mees, Heldringsweg 6, 7351 BE Hoenderloo
Drs. R. S. H. Mees
Pauw van Wieldrechtlaan 22, 3701 EV Zeist
Tonia Mees, Noorddijk 33, 3284 LB Zuid-Beijerland

Commissie voor de Kroniek:

Drs. Eleonore F. T. Stakenburg-Mees, redactie adres
Groene Wetering 38, 3062 PC Rotterdam
Anna C. M. Vreede-Mees
Santhorstlaan 58a, 2242 BJ Wassenaar
Mr. H. Mees, H. E. Mees, Mr. Ph. A. J. Mees

Commissie voor de Genealogie:

Drs. J. R. Mees
Westerlookade 8, 2271 GA Voorburg
Mr. Ph. A. J. Mees, Mr. H. Mees

Betalingen:

Bank: Bank Mees & Hope, Rotterdam
rekening Stichting Geslacht Mees, nr. 25.50.50.593
Giro: Stichting Geslacht Mees, Rotterdam, nr. 3.79.23.24